

REDACTIA

Arad, Deak Perencz-u. Nr. 20.

ABONAMENTUL

pentru Arad-Ungaria:

pe un an 20 cor.

pe 6 luni 10 cor.

pe 3 luni 5 cor.

N-ri de Duminecă pe an 4 cor.

Pentru România și străinătate pe an

40 franci.

Manuscrisurile nu se întorc.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deak Perencz-u. Nr. 20

INSERTIUNILE:

de un an garantați până la
1000; a doua oară 12 bani; a treia
oară 3 b de fiecare publicare.Adrele abonamentelor, cât și înscrisele
sunt a se plăti înainte în Arad.

Prețurile pentru oraș și comitate

Scrisorile străine nu se primesc

Înfrîngerea Rușilor.

(*) Sâmbătă și Duminecă s'a dat cea mai mare bătălie pe mare, de când e lumea. Togo, vecinul învingător (cum numai Napoleon I fusese!) a înfrînt cu desăvîrșire nu numai flota zisă *baltică* trimisă de Tar în marea japoneză, dar după părerea tuturor celor pricepuți în ale războiului pe mare, a dat o așa puternică lovitură marelui împărașii rusești, încât vor trebui să treacă și cinci-zece de ani până ce Rusia se va reculege.

Din marea îndepărtare n'au sosit încă toate amănuntele privitoare la lupta dată între Togo și Rosdestvensky. Și din cele ce știm până acum, vedem că lucruri prozave s'au petrecut: 22 dintre cele mai mari corăbii de război rusești parte au fost scufundate, parte au fost prinse de flota lui Togo.

Rosdestvensky, iscusitul general în care Rusia își punea toată încrederea, tot așa de încercați și mari generali, Nebogatov și Fölkersam, împreună cu marile corăbii de război ce comandau, au căzut în prinoarea japonezilor. Ba se susține că Rosdestvensky s'a înecat în mare, cu tot de pe corabia ce comanda.

Pe cele 18 corăbii de război scufundate, Rusia pierde cam 8.000 ostași și 600 tunuri.

Perde, cu un cuvânt, întreaga sa flota, căci ce vase de război mai are pe Marea Neagră și pe cea Baltică, nu pot fi luate în socoteală, fiind niște vechituri.

Și lucru ciudat: flota din urmă a Rusiei a fost nimicită tot pe acel loc, unde anul trecut generalul (admiral) Kamimura bătuse rău flota rusă dela Wladivostok lângă insula Ciusima, în strimtoarea Coreană care desparte Japonia de Coreea și leagă Marea Chinei cu Marea Japoniei.

Rușii se vede că n'au învățat nimic din cele pățite atunci, căci acum au purces nu se poate mai fără grije, intrînd ca într-o capcană în strimtoarea unde-i aștepta Togo și unde i-a luat pe la spate Kamimura.

În altă parte dăm amănunte despre această nemî pomenită luptă.

Aci vom să spunem numai, că după toate părerile, marelui împărașii rusești acum nu-i rămîne decît să ceară pace Japoniei. Și încă iute, pînă ce generalul Oyama nu-l nimicește și pe uscat, ș'anume pînă ce nu va lua Wladivostokul, de care se apropie

cu pași repezi după ce zilele acestea a bătut pe generalul Kaulbars și a tăiat legătura a-celel cetăți cu restul împărăției rusești.

Însemnătatea înfrîngerii Rușilor pe mare este cu atât mai mare, cu cât în aceeași vreme Japonezii n'au avut pierderi, ci încă au mai pus mîna pe vapoare rusești de cari se vor folosi cât de curînd.

Lupte vestite pe mare au fost până acum cele dela: 3 Iulie 1898 la *Santiago de Cuba*, unde flota Statelor-Unite a nimicit 4 corăbii mari (panterate) și 2 mici din flota Spaniei; 30 Noembrie 1855 dela *Sinope*, unde generalul (admiral) rus Nakimov a nimicit întreaga flota turcească (11 corăbii); la 31 Octombrie 1805 Englezii au nimicit la *Trafalgar* 5 vase de război francezo-spanole și au prins 18, — ear la 1 August 1798 Englezii au nimicit, lângă *Abukir*, 11 vapoare de război franceze...

Nici una dintre aceste lupte nu se pot însă asemăna cu lupta dela *Ciusima*, unde Togo a nimicit una dintre cele mai puter-

Și la nici o întâmplare nu mai este și nici n'a mai fost general, care pe mare să fi avut învingeri așa de strălucite cum au fost ale lui Togo: căci el i-a bătut pe Ruși la *Port-Arthur* și *Cemulpo* și acum la *Ciusima*, și de toate trei ori așa de tare și făcîndule pierderi în corăbii, tunuri și oameni atât de mari, încît nu-i mirare, ci credem cănd auzim că marele Tar a plîns luni desnădăjduit s'a strigat:

— Acum totul s'asfîrșit!

Nu putem de altfel încheia articolul nostru, fără a scoate la lumină un lucru: fole ungurești se bucură grozav de învingerea Japonezilor. Ele zic că așa le trebuie Rușilor, a căror stăpînire nu dă poporului drepturi!...

Întrebăm însă: oare stăpînirea din Budapesta e mai bună? Ea datu ni-a drepturi? Călcările ei de legi nu sunt oare îndeobște cunoscute?

Măcar că din însăși înfrîngerea Rușilor stăpînirea poate vedea că nu mulțimea iese învingătoare, ci adevărul, dreptatea și însuflețirea!

In politică. Tot incurcătură mare. Zilele acestea a încercat să facă guvern generalul baron Fejervary, omul credincios al M. Sale, dar' n'a găsit între bărbații mai de seamă ai Ungurilor și nici între înalții slujbași pe nimeni cine să-l stea într'ajutor.

Acum se vorbește că M. Sa ar fi însărcinat

pe contele Csekonits și pe baronul Josika Samu să încerce a face guvern.

Se vorbește d'asemeni, că pentru a scoate țeara din starea asta grea, s'ar pune la cale o sfătuire între toate partidele. Căpeteniile acestor partide să-și dea adevărată silința — lăsînd dușmăniile la o parte — a găsi mijlocul prin care să se ajungă la înțelegere între M. Sa și Ungurime.

Osândirea Șepreușenilor.

Se știe că Mercuri s'a dat în afacerea Șepreușenilor osînda.

Dintre cei 45 învinuiți, au fost osândiți:

Învățătorul *George Sturdza* și *Iosif Matea* la un an temniță și 3 ani pierderea oficiului.

Ioan Velici a Chirțului, Todor Matea, Mihail Stana a lui Ilie, Mihail Suciu a Liții, Pavel Gabor alui Ilie, Simion Matea alui Petru, la câte opt luni.

Florea Sechereș, Mihail Stana alui Mihail, Ilie Incicau alui Nuțoaie, Petru Rus alui Filip, Ioan Horga a Lupi, Iosif Matea Preje, Toma Petru Tulea, Ioan Stana a Schiopului, Todor Stana Curchiu, Iosif Velici a Bodi, la câte șase luni.

Advocații Dr. St. C. Pop și Dr. C. Iancu vor face însă apelată și tot ce le stă în putință pentru a-i scăpa — la Tabla regească — și pe acești frați cari d'atîta vreme nu mai au liniște.

Războiul ruso-japonez.

Nimic nu e pierdut — a zis Tarul — Rusia nu poate încheia pace pînă nu va învinge pe Japonezi.

Asta îi impune onoarea și interesul. Ciocnirea dela Liojang n'a fost decisivă; nici căderea Port-Arthurului. Mai e încă Vladivostokul și Mukdenul. Jumătate milion de oameni a trimis Tarul la Mukden și cei mai buni generali. A organizat cele două flote baltice și le-a trimis în Asia-Orientală. L-a costat enorm; pentru-ca să nu li-se sfărșească muniția și cărbunii, în astă lungă călătorie, multime de vase de transport îi urmau și așteptau pe marea de mijloc, pe țărmii Africei și în porturile franceze din India-Orientală. Fără de aceste și dacă Franța nu-i tindea ajutor, nici-odată nu ajungea Rosdestvensky cu enorma-i flotă pe apele Japoniei.

Jumătate de an i-a trebuit flotei ruse pînă să fie pregătită și să ajungă pe marea chineză. Pîn'atunci Oyama a învins pe Kuropatkin și după lupta de zece zile a cuprins Mukdenul, lupta cea mai înverșunată a epocii nouă, care a nimicit oastea Rusiei.

CANCELRIA ARCHITECTULUI ROMÂN

IOAN NIGA.

Arad, Jozsef főherczeg-ut. Nr. 1.

(Lângă banca „Victoria“).

Pregătește planuri și specificări de spese pentru edificii publice și private, primește lucrări în sfera arhitecturii mai înalte, cenzurări, colaudări. Ca specialist în ritul nostru oriental edifică și restaurează biserică în mod artistic, din care cauză o recomandăm îndeosebi d-lor parochi. Trimite planuri, schițe, specificări și servește în lucrări arhitectonice cu deslușiri gratuite.

de pe uscat. Flota lui Rosdestvensky înainta pe Oceanul-Indic, când i-a venit știrea despre lupta dela Mukden. Să înainteze, ori să se întoarcă? Tarul i-a ordonat: Nainte!

Nu-i pace. Rusia trebuie să învingă și va învinge. Flota rusă e mai mare ca cea japoneză. Rosdestvensky va învinge pe Togo, are să despărta insula țeară de Azia, va face cu neputință nutrirea oastei lui și dacă Oyama nu va primi nici armată nici muniție de război și în țeară pustiie nu va găsi cele de trebuință, atunci Linevici, urmașul lui Kuropatkin, va purcede cu armata japoneză întocmai cum a purces Kutusov cu Napoleon. Foametea, care va bântui în armata japoneză, îl vor ajuta încă și mai mult pe Ruși în învingerea lor, dacă Rosdestvensky reușește. Și de bună seamă trebuie să-și ajungă ținta, de oare-ce flota Rusiei este cea mai mare flota din Europa, după flota Englezei și a Francezei. Toți marinarii din Europa credeau că Japonia este rău primejdioasă. Chiar și în Japonia erau mulți cuprinși de îngrijorare. Căci nimeni nu s'a gândit că flota baltică să pornească spre marea Japoneză. Numai Togo sta liniștit.

Unde va fi lupta mare, și când? Togo nu se duce în calea lui Rosdestvensky până la strâmtorile Sunda, și lasă el în pace ca Nebogator să se unească cu Rosdestvensky? Nu i este în cale la insula Formosa? Lasă el pe Ruși să bombardeze orașele Japoniei? Unde-i flota lui Togo? Nimeni nu știe, ear Togo aștepta în liniște.

Flota rusească trebuia să ajungă la Vladivostoc. N'aveau de cât două drumuri, ori făcând ocolul Japoniei, ori trecând prin strâmtoarea coreeană. Dacă Rușii merg pe calea mai lungă, la insulele de mează-noapte Japoniei le ies în cale: dacă vin pe calea mai dreaptă, îi așteaptă la insula Ciusima.

Togo știa pe unde vine flota rusă. El sta la pândă! Fiecare corabie a lui, era gata de război. Sâmbătă dimineața, când ceața a început să se risipească, spre răsărit dela insula Ciusima se vedeau corăbiile rusești. Ele mergeau înainte. Togo era ascuns în partea apuseană a insulei, de acolo s'a napustit în flancul stâng al flotei rusești. Tot atunci Camimura, care era ascuns pe lângă țărmurile Japoniei, a atacat flota rusă din spate. Un roi întreg de torpiloare a încunjurat flota rusă, zapăcind-o și nelăsând-o să se desfaca în linie de bătaie. Comandă abia mai era pe vapoarele rusești, cari una după alta au fost scufundate ori prinse. Lupta a ținut toată noaptea. După-cum a ținut și Duminecă toată ziua, până-ce în cele din urmă întreaga flota rusească, una din cele mai mari flote din lume, a fost cu desăvârșire nimicită.

Tokio, 31 Mai. Privitor la lupta pe mare: Togo a așteptat pe Ruși într-o situație nu se poate mai favorabilă pentru el. Flota rusă intrând în canal și ajungând la insula Ciusima, s'a văzut d'odată atacată pe la spate de admiralul Kamimura ear în față avea pe Togo. Când acesta a reușit să producă deja desorientare și spargerea rândurilor în flota rusă, a început s'o strâmto-

reze către țărm de unde o bombarda artileria japoneză nu se poate mai cumplit.

Până Joi seara s'a știut că din flota rusească au perit în valurile mării:

1. «Vladimir Monomac», încrucișător, cu 31 tunuri și 550 ostași.
2. «Admiralul Usakow», panterat, cu 29 tunuri și 406 ostași.
3. «Borodino» și
4. «Imperator Alexander II.», panterate, fiecare câte cu 66 tunuri și 787 ostași.
5. «Dimitri Ionskoy», panterat mare, cu 34 tunuri și 495 ostași.
6. «Admiral Iakimov», panterat mare, cu 34 tunuri și 572 oameni.
7. «Svetlana» încrucișător panterat, cu 30 tunuri, 402 soldați.
8. «Semcinil» încrucișător panterat, cu 8 tunuri mari și 334 soldați.
9. «Kamciatka» și
10. «Istis», corăbii mari de transport.
11. și 12. Torpiloare Nr. 15 și 17.

Au ajuns în nămile Japonezilor:

1. «Admiral Seniavin» și
2. «General adm. Apraxin», panterate câte cu 29 tunuri și 500 oameni.
3. «Imperator Nicolae II.», panterat, cu 34 tunuri și 621 oameni.
4. «Orel», panterat, cu 66 tunuri și 800 soldați.
5. Un torpilor.

Despre «Kneaz Suvarov» unele știri spun că s'a scufundat, altele că împreună cu admiralul Rosdestvensky și toți soldații s'a scufundat în mare.

Despre soartea celorlalte nu se știe.

Fapt e că un singur vapor a putut să ajungă ca Vladivostok.

ca pierdute Rușilor știute până Mercuri noaptea sun' 22 corăbii mari cu o capacitate (cuprins) de 153.411 tonne.

Rosdestvensky prisoner. Ziarul «Daily Mail» din Londra comunică cu data 31 Mai știrea sosită din Tokio, că nainte de scufundarea vasului «Suvarov» pe care era, Rosdestvensky a scăpat pe alt vapor pe care însă l-au prins japonezii la Fumi.

Admiralul este rănit grav la brațe.

După «Daily Telegraph»: Rosdestvensky, rănit la ochiul stâng și legat la cap, s'a predat japonezilor.

Tokio, 31 Maiu. Statele-Unite, Anglia și Franța, în urma catastrofei flotei ruse, află sosit timpul să facă încercări pentru încheierea păcii.

Prin intervenția lor, Rusia a început deja pertractările de pace.

Condițiile de pace a Japoniei, sunt:

1. Două miliarde rubeli desdau-nare de război.
2. Incetarea Vladivostocului ca port militar.
3. Rusia e oprită de-a mai trimite vase de război pe apele Chineze și Japoneze.
4. Rusia abdice de proprietatea insulei Sachalin.
5. Peninsula Liojang și Port-Arthurul trec în proprietatea japoneză.

6. Rusia să abdice de calea feră a liniei Transiberiana din Manjuri în favo-ul Japoniei.

7. Rusia să recunoască protec-torul Japoniei asupra Coreei.

Tarul este hotărât să urmeze în războiul.

Condițiile de pace i-s-au comunicat Tarului din Tokio. După o știre din Petersburg, Tarul s'a făcut palid, că i-s-au comunicat, și a zis indignat:

Acum cu deosebi e și cu cele di-urmă puteri trebuie urmat războiul

Darea de seamă a deputatului Dr. Ioan Suciu în Deznă

Duminecă, în 28 Maiu st. n. Deznă: jurul, frumoasa și pitoreasca vale a Deznei a îmbrăcat haine de sărbătoare. În această zi a primit cu toată strălucirea pe iubitul deputat național al Ineului, Dr. Ioan Suciu. Arcuri de triumf s'au ridicat. Banderile de cârmă mic și mare al poporului au ieșit să salute și să mulțumească deputatului Dr. Ioan Suciu pentru barbateasca și înțeleapta sa purtare din Dietă.

Cu prilejul acesta s'a sfârșit și cununarea dărilor române în ziua biruinței dela 26 Ianuarie i-a dăruit-o alesului deputat, ear acesta a hărăzit-o Deznei pentru însuflețirea ei parte ce a luat din aceasta biruință.

Sărbarea de Duminecă a fost mult ridicată prin prezența Doamnei Suciu, care s'a înfățișat într'un fermecător costum național-sălăștenesc, spre marea bucurie mai ales a femeilor, care n'o puteau în destul admirație.

În numărul nostru de peste săptămână raport amănunțit despre această sărbătoare, în cele următoare vom da acum darea de seamă a deputatului Dr. Suciu, mai puțin scurt, după-cum a putut-o prinde în fugă condeiulul.

Eată ce a zis dl Suciu:

*Iubiților Alegatori!
Frați dulci români!*

Uitați-vă 'n prejur, dragii mei și spuneți-mi unde ați văzut oameni mai pașnici, mai așezați și cuminiți? Astăzi iarnă în lupta grea constituțională ce am dus, eu cu nici un cuvânt nu v'au învâțat la rău, soldații străini cari au fost aduși contra voastră la alegere au admirat purtarea voastră înțeleaptă și liniștită și totuși, iată-ne adevărat cu sulilele 'n coaste, cu sulilele 'n spate.

Protestăm ca să ni-se bânuiască în chipul acesta scopurile curate și ideale ce urmărim. Noi suntem un popor așa de ordine, încât dela noi învețe cel-ce s'a așezat să apere ordinea împotriva-ne (Trăiască!) Aceste am-avut să le observăm la vederea atâtor jandarmi, cu cari ne vedem în jurajă, ca împrejurarea aceasta să nu vă înfrusteze. Mai fost-au oameni, cari și-au încercat puterile contra noastră, dar rămas-au numai cu dorul d'ne nimici și totdeauna s'au prăbușit prea de vreme pentru scopul ce și-au pus. Așa s'a prăbușit și vremea Tisza bătrânului deși a guvernat 15 ani, așa s'a dus țienitul de Bánffy și iată-l acum și pe Tisza în urma lor. Dar poporul românesc aci locului a rămas și și-a parentat liniștit pe toți dușmanii (Trăiască!).

Fraților! Am venit în mijlocul vostru să-mi dați seama, întâiu despre faptele mele, despre a soției mele de luptă, apoi despre soarta zilei de mine, ce m'așteaptă în iubita noastră patrie.

În Dietă fraților, foarte puțin, aproape n-

Sirolin

Cel mai excelent profesor și medic contra morburilor de plămâni, afecțiunilor organelor de respirație îl recomandă ca remediu cu efect respirație, precum: bronșită cronică, tusă convulsivă.

și mai ales este recomandat Convalescenților după influență. — Sirolinul promovează apetitul și face să crească greutatea corpului, depărtează tusa și flegma și face să înceteze asudarea de noapte. — Din cauza mirosului și gustului său plăcut este luat cu plăcere și de copii. În farmacia să capătă în sticle de 4 cor. Să fim atenți, ca fie-care sticlă să fie provăzută cu firma de mai jos

mica nu s'a lucrat. N'am alcătuit ori îndreptat nici o lege care s'aducă ușurare poporului. Și nu noi am fost cari am oprit mersul afacerilor, împedcând mașina statului. Drept aceea nu vă pot da seamă despre lucrările noastre va legiuitorii, cât mai mult despre purtarea mea și a soților mei de principii față de politica zilei și despre creștința noastră cum să ne îndreptăm pe viitor pași. Căci dările de seamă iubitorilor alegătorii, sunt de odată și un bun prilej de a cerca dorințele și voința alegătorilor, d'a primi sfaturi și îndemnuri dela dinșii, pentru că fraților, atunci când voi îmi aprobați pașii mei, duc cu mine conștiința că în urma mea stați voi, falanga de mil de inși și atunci eu merg cu curaj îndoit înainte. (Aplauze lungi).

Ați auzit despre anul 1848. Eu nu-l pomenesc ca an al revoluției, ci-l pomenesc ca anul când s'a hotărât stergerea iobăgiei și drepturi egale pentru toți înaintea legilor. Aceasta e însemnătatea anului 1848. Știți însă, că dela 48 până la 67 n'a fost pace și în 67 s'a făcut împăcarea Majestății Sale cu țeara. Și acea împăcare s'a cuprins în legi fundamentale, dintre cari legi cea mai însemnată pentru noi este, așa numita lege despre egala îndreptățire a naționalităților, altele cari hotărăsc starea cu celelalte țări ale Majestății Sale, altele cari privesc întocmirea armatei țării. Acum trec a vă arăta de ce s'a oprit azi în loc mersul afacerilor în Dietă. S'a oprit fraților pentru că unii cer stricarea acelor rindului de atunci și alte întocmiri în oaste. Și fiindcă aceștia cari vor această, sunt cei mai mulți, iar Majestatea Sa nu vrea să știe de schimbări în oaste, treburile stau împedecate. (Vorbește pe larg despre starea afară de lege).

Nu se știe când vom ajunge la limpezirea lucrurilor. Și tocmai fiindcă nu știe, eu am crezut că tocmai acum să ne arătăm că suntem patrioți buni, să arătăm că noi din încercătura aceasta nu vrem să profităm, măcar că unii au luat în arindă patriotismul. Acum însă e vremea să zicem, haid la întrecere, cine-i mai bun patriot. Țeara are lipsă de soldați, n'avem lege care să dea recruții, dar Românii mergă tocmai acum de bună voie, când alții se retrag dela datorință, să slujească, e acum poate îndoită lipsă de dinși. Patrioții cu gura mare refuză să plătească darea; unii lege care acum să-l silească, statul însă are datorințe, plătească Românii acum de bună voie, căci darea și așa trebuie plătită, iar a o plăti acum, e un lucru îndoit patriotic. (Așa-i!)

Fraților alegători! Aleși în Dietă, opt Români, un Slovac și un Sîrb, noi am crezut că împlinim voința alegătorilor, când ne-am unit și am format un partid care de mult n'a mai fost în Dietă, un partid care e spine în ochii atâtor șovinisti. Acest partid după ce s'a organizat, după ce și-a ales președinte în persoana deputatului Henzli-mari, Dr. Teodor Mihali, a intrat ca atare în Dietă. Majoritatea și-a formulat cererile într-o Adresă, care să meargă din partea Dietei la Majestatea Sa, ca expresiune a dorințelor obștești. Noi am cercetat acea Adresă și am aflat că dac'am primi-o și noi, am fi niște păcătoși, niște oameni nevrednici, cari am fi călcat făgăduințele ce V-am făcut înainte de alegere. Căci făgăduindu-v'am, întâiu de toate, că vom lupta ca fiecare cetățean să aibă drept de vot și dacă primiam adresa aceasta, chiar făgăduința aceasta am fi călcat-o întâiu de toate. (Explică sufragiul universal). Făgăduindu-v'aceasta însă fraților și cei ce fac azi mulțimea din Dietă, dar nu s'au ținut de cuvânt, pentru că ei socotesc așa, că n'au nimic încontra voinței universale, dar atunci și Românii vor căpăta cu toții vot și astăzi fraților nu e lucru patriotic în țeara aceasta ca și Românii să capete drepturi (Strigăte: Rușine să le fie!) Noi am prezentat Dietei o Adresă separat. Am propus să fie primită. Drept că n'am reușit, fiind că suntem puțin, dar toate popoarele din împărăție au luat cu simpatie cunoștință de treaba noastră și prin foile lor au susținut lupta noastră. Într-o apărare acestui proiect am ridicat și eu cuvântul în Dietă. N'am venit cu plânsori, pentru că am crezut că se cuvine să dai binețe când intri întâia oară

unde-va. Prima mea vorbire am ținut-o în grai domol, cumpătat, socotiam să nu ne-arătăm ca dușmănoși, ca și cum am fi venit cu gând de revrărire, să pescuim în turbure, să băgăm zănie. Nu e d'aci încolo rîndul nostru ci rîndul ministerului ce va veni, că cum să ne potrivim glasul pe mai departe. Căci dreptul nu ni-l lăsăm, dar nici pe al altora nu-l cerem. (Așa-i!) Clubul nostru n'a vrut să se facă provocător. Noi nu provăduim ură contra Ungurilor, dimpotrivă n'avem altă dorință decât să fim frați, frați însă și nici stăpâni nici stăpâniți (Așa-i!) Aliarea noastră cu celelalte naționalități n'a fost decât firească, câtă vreme și ele nu urmăresc alte năzuinți. Noi nu tindem să luăm limba nimărui, dar nici pe a noastră n-o dăm. (Strigăte: Nu! Nici odată!) Noi nu vrem ca în sângele nostru să s'amestece alt sânge, dar nici a nost nu vrem să se peardă în vinele altora. (Aplauze). Noi iubim pe toți, dar nici noi să nu fim tratați cu dispreț. (Așa-i!) Căci dacă națiunea ungară cuprinde pe toate popoarele cari o alcătuiesc, atunci noi, poporul Român, cu drept cuvânt putem pretinde respect și stimă dela fiecare om. (Aplauze). Am uita pe una din cele mai primejdioase boale, dacă vorbind despre stările politice din țeară, n'am face amintire despre așa numitul curent șovinist, căruia este a se mulțumi starea desperată de azi a lucrurilor.

Trebue să Vă dăm samă despre lățirea acestui curent, care tinde a sparge buna înțelegere dintre popoară și a sămăna între dănsule ura. Nu poporul maghiar în sine este vinovat de acest curent, ci descreerați, nebuni ca Banffy (Strigăte: A—a! Tîgnitul! „Dă cu Banffy“! În casa nebunilor cu el!) care și în Dietă a zis că numai limba ungurească are drept la viață în această țară! (Strigăte: Jos cu nebunul!) Chiar dintre Maghiarii cei cuminți rid de nezdăvăniile acestuia și ale adictului său, un popă catolic, slujitor altarului, cu numele Hock János (Strigăte: Rușine să-l fie!) Nu pentru a vă agita amintesc acestea, ci pentru a Vă arăta că dacă așa face un om, care a fost prim-ministru în țara aceasta, azi măne va veni un ministru, fișpan ori solgăbirău să zică, că nu recunoaște legea pe care însuși Majestatea Sa a jurat că o va ține și va îngriji ca și slujbașii săi o țină. (Așa-i.)

Fraților! Românii în vremuri de restriște s'a știut totdeauna arăta superior. D'acea, vă stătuim și acum, când trec încercări grele peste noi, să ne păstrăm cu toții bunul cumpăt. Arma noastră trebue să fie legea, dreptatea. Cu ia'n mîni trebue să spulberăm minciunile și să facem lumină în jurul nostru. Căci dușmanii numai cu hula au ajuns să ne asuprească. Au lăpt minciuna, că noi nu ne iubim țeara, nu suntem credincioși Ungariei, că avem numai pe buze patria, dar în fundul inimii noastre zace visul Daco-României. Apoi fraților, eu tălenitor de visori nu sunt, dar o pot spune aci în fața bisericii, că aceasta este cea mai mizerabilă minciună. Nu sunt luptător de ieri de alaltieri, dar eu cel puțin în viața mea chiar și numai de o singură suflare românească, nutrită de pămîntul acestei patrii n'am dat, care — în taină barem — să-mi fi spus, că în adineul inimii sale ar păstra idealul ruperii noastre de țeara aceasta, apărută de atâtea ori contra vrăjmașilor din afară cu scump sângele strămoșilor și cel al părinților nostri (Aplauze).

De ce-o zic dar mereu aceasta despre noi? Desigur fraților nu fără scop. Ei zic că idealul unui popor nu poate să fie altul decât să fie în țara sa și dacă noi ținem așa de mult la neamul nostru, e semnul că vrem țeară românească. Dar au oare dreptate? Pilde vi le stau înainte, desmințându-i cu desăvîrșire. Colo e Elveția; de sute de ani trăiesc în cea mai bună înțelegere francezi, germani, italieni. Acolo e Belgia. Francezul din Belgia nu rivnește să s'alătore la Franța cea mare. De ce? Fîndcă, Belgia, țara lui de baștină îi dă tot ceea ce i-ar putea da și Franța. E dar o minciună că iubire de neam ar fi în contradicție cu iubirea de patrie, cu credința către stat. (Așa-i!) Iubirea de neam!... Ce e iubirea de neam?

Când vă vorbesc despre aceasta, nu pot să vorbesc decât cu lacrimi în ochi. Alte popoare au ajuns să trăiască una-două mil de ani mereu stăpîni pe soartea și viața lor. Ori c'au fost viteji în războaie, ori că cuprindeau țări, jăfuiau orașe ori că puneau pe alții să lucre pentru dănsii, trăind ei în belșug. Așa au ajuns și frații noștri Maghiarii o vîrșă de peste o mie de ani pe pămîntul acesta. Dar noi? Cum ne-am susținut noi, prin atâtea cumplite vijelii câte s'au descărcat asupra-ne în 18 veacuri? Vai, fraților, nu este popor în lume care să fi înfruntat atâtea nefericiri. Dar n'am perit și nici n'am fugit de pe plaiurile acestea, cele mai cercate de urgia lui Dumnezeu. Ce ne a susținut, de ce nu s'a dus nimenea?... Iubirea de neam! (Aplauze).

Uitați-vă fraților, cum alte neamuri, cari nu locuiesc pe locuri petroase ca și voi, ci la câmpie, pe locuri mînoase, pleacă cu grămada către America unde-i, cheamă dorul după trai mai ușor, mai bun și zic fără multă bătaie de cap: sănătate bună țeară ci mie nu mi mai trebuiești. Dar Românii?... Înainte a se scotoi să plece, își întoarce n'apoi privirea, se uită lung la crucea părinților săi din mormînt, își bate traista de pe umăr, vede că e goală, dar într-o clipă se'n-schimbă în el hotărîrea: nu, nu mă duc, eu mormîntul mamei mele nu l las. (Aplauze îndelung repetate). Cine-l oprește?... Iubirea de neam! Asta-l ține aici în patrie, asta-l face atât de îndelung răbător în năcuzuri, din această răsar toate virtuțile frumoase câte îl împodobesc. Și cine-ar strîpi-o aceasta din sufletul lui, ar săvîrși cea mai diavolească muncă, pentru că ar stinge dintr'însul toate nobilele-i simțăminte și între ele în primul loc, iubirea-i de patrie. (Aplauze lungi și furtunoase). Asta or trebui s'o înțeleagă aceia, cari sunt atât de infam, încât din iubirea-ne de neam făuresc arme contra noastră, voind să dovedească că nu ne iubim țeara.

Grele zile ne așteaptă, fraților. Ca uliul se rotește pe sus d'asupra noastră șovinismul, ca să ne lure, să ne răpească din drepturi. Noi nu putem să facem altceva, decât să stăm treji, neclintii în credința viitorului nostru. Românii buni și patrioți buni. Ori-ce ar putea da ansă contrariilor noștri d'a-le folosi împotriva ne, să ne ferim a face, să ne abținem dela toate ce n'ar fi neapărat trebuincioase pentru apărare.

Căci la apărare nu renunțăm nici cu prețul vieții, care ar fi cea mai netrebnică, când n'am mai putea o trăi în cinstea românească. (Aplauze îndelungate). Dar cu privire la arme, la mijloace să fim cuminți și chibzuți. Cu atât mai ales, că după părerea mea incurind ne va veni rîndul să dovedim că suntem mai buni patrioți decât aceia cari numai prin hulirea noastră s'au ridicat.

D'aceia am venit, iubii frați, să judecați asupra mea, bine am făcut, credincios am fost, ori că numai mărire și desertăciuni am căutat. (Aplauze îndelung repetate). Cel din jur toți grăbesc să-l strângă mîna. Țăranii lacrămează de bucurie).

Telegrama împăratului Germaniei către Regele României.

Berlin, 29 Maiu, ora 8,35.

„Îți trimet sincerele mele mulțumiri pentru salutul tău atât de calduros cu ocaziunea punerii cablului Constanța Constantinopole. Salut cu o vie satisfacțiune realizarea racordării telegrafice directe Berlin-București-Constantinopole la care s'a muncit de multă vreme și unde astăzi văd îndepărtate cu desăvîrșire dificultățile întălnite pentru stabilirea acestei noi căi de comunicațiune. Nutresc împreună cu tine speranța că această legătură, a cărei importanță economică egalează importanța politică, va contribui să apropie și mai mult încă popoarele noastre și să restrîngă în mod și mai intim relațiunile noastre mutuale.

„Împărăteasa și cu mine îți mulțumim din toată inima pentru urările ce ne exprimi și-ți adresăm ție, precum și Reginei, salutul nostru cel mai căduros.

Vilhelm.

„Janus“ institut de asigurare mutuală pe viață în Viena
— s'a fondat în anul 1839, din partea unui grup de bărbați nobili —
este cel mai vechi institut mutual de asigurare pe viață
pentru Austro-Ungaria.

Informațiuni în-
datoritoare da: Agentura generală pentru Ungaria de sud în Timișoara-Fabrik Lerchengasse Nr. 17. (Telefon 422.)

Se bazează pe legile mutabilității, în puterea cărora accidentul capitalului anual trece în favoarea celui asigurat. Premii eftine.

Condiții de asigurare favorabile.

Imprescriptibilitatea polițelor după 3 ani. Platirea în caz de duel și sinucidere după 5 ani. — Asigurare gratuită pentru caz de război. — Fără timbru de poliță și taxă de stat. — Platirea la moment.

Starea de asigurare	111 mil. cor.
Sumele de asigurare plătite până acum	56 „ „
Averea institutului	31 „ „

DIN ROMANIA.

Ceremonia afundării cablului submarin. La 29 Maiu dimineața a avut loc ceremonia afundării cablului submarin Constanța — Constantinopol.

La orele 10 invitații au fost transportați pe numeroase vapoare la digul de sud, unde s'a construit un frumos pavilion.

Vaporul regal a sosit la pavilion la orele 10 și jum.

Serviciul religios a fost oficiat de episcopul Pimen.

Directorul general al poștelor, Cerchez, a citit actul comemorativ care a fost după aceea semnat de Suveran, de princip, de miniștri și de ambasadorii Kiazim-bey și Kiderlen-Wächter. Apoi actul comemorativ a fost zidit în stâncă de Suveran și de membrii familiei principiare. Vaporul „Podbielsk“ aștepta la distanță, având pe bord cablul, care era atașat la țarm.

La un semnal dat din pavilion printr'un drapel, vaporul „Podbielsky“ a pornit spre Constantinopol, ducând cablul.

Terminându-se ceremonia, Suveranul și invitații s'au reîntors pe vaporul „România“ unde la ora 1 a avut loc un prânz.

M. Sa Regele, după săvârșirea inaugurării cablului, a plecat pe vasul „Podbielski“ de a transmis depeși de salutare împăratului Germaniei și Sultanului.

Eată textul actului comemorativ citit de dl director general al poștelor, telegrafelor și telefoanelor:

«Noi Carol I, cu mila lui Dumnezeu și voința națională rege al României, fiindu-ne dat de A-Tot-Puternicul ca să ducem tot mai departe pe calea propășirii iubita noastră țară, dând urmare convențiunei încheiate dela 1 Martie (17 Febr.) 1899, între noi Regele României și M. Sa Împăratul Germaniei și rege al Prusiei. Azi în al 40 an al domniei noastre, luna Maiu, ziua 16, ear dela Hristos anul 1905, pus-am pe malul Mării-Negre, în noul port Constanța, piatra de temelie, hotar de unde a pornit lanțul de sârmă, purtător al gândului, care străbătând Marea, va lega țarmul României cu acela al împărăției Otomane, precum și vasele române pornite dela același liman, străbătând mările, duc în ținuturi depărtate bogățiile isvorite din îmbelșugata noastră țară

sau pornite din țări străine, tot astfel acest lanț va duce gândul românesc peste țări și pe-te mări, menit fiind a lega împărățiile apusului cu cele mai depărtate ale răsăritului.

Fost-au față la aceste sărbători, iubita noastră soție, M. Sa Regina Elisabeta, AA. LL. RR. Principele și Principesa României cu augștii lor copii Principele Carol și Principesa Elisabeta, P. S. Sa Episcopul Dunărei-de-jos, miniștrii nostri, Escelenta Sa dl Baron de Marschall Bieberstein, ambasadorul împărăției germane, pe lângă împărăția otomană. Exc. Sa Kiazim-bey, ministrul Turciei, Exc. Sa Kiderlen Wächter, ministrul Germaniei, acreditați pe lângă persoana Noastră, președinții și vicepreședinții Corpurilor legiuitoare și ceilalți dregători ai Statului român mai jos iscăliți precum și cei cari prin meșteșugul lor sunt chemați a aduce la îndeplinire această lucrare».

Banchetul. La ora 1 a avut loc pe bordul vaporului «România» un banchet la care au luat parte suveranii, Principii moștenitori precum și un mare număr de invitați.

La desert, M. Sa Regele, adresându-se d-lor Marschall de Biberstein și Kiderlen Wächter, reprezentanții Germaniei, a ținut în limba franceză următoarea cuvântare:

«Prezența dv. la această serbare e o nouă probă de amicitia ce leagă Germania cu România; convențiile comerciale și cele poștale vor strânge și mai mult relațiunile între aceste două țări. Punerea cablului a cărui solemnitate o serbam azi este o nouă legătură și mă felicit de a putea ridica paharul în sănătatea M. Sale Împăratul și Împărăteasa Germaniei.

«Profit de prilejul acesta ca și de faptul că reprezentantul M. S. Sultanului este aici pentru al ruga să transmită M. S. Sultanului mulțumirile Mele călduroase și să-l asigur de marele preț ce pun pe amicitia de care ne-a dat probă asigurând buna dezvoltare a românilor macedoneni pentru care avem naturalmente o constantă simpatie,

facem călduroase urări pentru sănătatea S. Sultanului și pentru prosperitatea riului».

M. Sa Regina României la Mircetș. S informați din cercuri foarte înalte, zice nimentul din Iași, că M. Sa Regina Elisabeta a României, Augusta poeză ale căreia le de prietenie cu Vasile Alexandri sunt binecunoscute, și-a exprimat dorința de a asis persoana la desvălirea statuei bardului Mircetș.

După cât se știe Augusta Suverană va merge la Iași cu ocazia desvălirii statuei, cu care zice I se va face primirea strălucită cu Reginei Poete.

A. S. R. Principele Ferdinand a plecat rect din Constanța la Berlin, pentru a reprezenta pe M. Sa Regele la cununia principelui de roană al Germaniei.

Calare îndrăgăș. Din Botoșani se anunță că sub-locotenentul Alfons Goliescu, din regimentul 1, și-a propus să facă în primele zile lunii Iunie, un marș calare, din Botoșani la Hamburg, prin Cernăuți, Osviecim, Berlin, Willemsberg și Hamburg.

Această distanță de 1700 km., va fi cursă în 77 zile.

Expoziția „Asociațiunii“

Încă în Nr. 1 al «Transilvaniei» pentru anul 1905, Comitetul central al «Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român» a publicat un călduș apel către publicul român din țară, pe care a anunțat că la 19 Aug. a. c., ocaziunea proximei adunări generale «Asociațiunii», se va inaugura în Sibiu primul nostru Muzeu istoric și etnografic. Într-o cerut concursul tuturor prietenilor culturii poporului nostru pentru înzestrarea cât mai bogată a unei expoziții etnografice și istorice-culturale, care se aranjă cu acest prilej, spre a pune bazele Muzeului nostru național. Programa preambilă, publicată încă atunci în «Transilvania» a fost studiată și complectată prin Comisiunea instituită de Comitetul central pentru aranjarea expozițiunii și a apărut acum

CHIUITURI.

(Dela Izvorul Crișului-negru).

Bată-l focu place-mi jocu
Dar de lucru ca butucu,
Până-l lumea aș juca
Batâr că n'am ce mânca.

Joacă fată, joacă tare
Crește-al iute cât de mare,
Crește-al iute de mărit,
Să fii bună de iubit.

Mă mână mama la iede
Eu mă dusei la higheghe*),
Mă mână mama la bol
Eu mă dusei la cimpoi.

D'așe zise în higheghe
Să ne sucim se și se,
D'așe zic cimpoiile
Să sârui nevestele.

Ardă dracu'n voi neveste
Mă făcură-ți de poveste,
Mă primiră-ți, mă hulară-ți
La lume mă povestiră-ți.

Hop bădiță gură na
Mă sârui și haida,
Hop bădiță nu și nu
Mă sârui și te du.

*) Vioară.

Patru vaci și patru boi
Nu's ca buzele de moț,
Patru boi și patru vaci
Nu's ca fetele de dragi.

Bate-l Doamne mititel
Cum să 'nceală subțirel
Și sârui pușinel;
Bate-l Doamne omu prost
Cum să 'nceală hăbălos
Și sârui lăcomos.

Culese de: George M. Teaha.

Călătorie la Ierusalim.

Cele 14 stațiuni ale Drumului Durerii.

Această cale, care poartă numele de Drumul Durerii și străbate o mare parte a orașului Ierusalim, începe dela poarta Sf. Stefan, aproape de biserica Sf. Ana. Dăm mai întâi peste o ulicioară care trece la poarta Bab Hita a Haramului. Strada boltită are în acest loc, la dreapta, un zid vechiu, d'asupra căruia se rădica un turn pătrat în ruine; zidul are o fereastră cu grilaj: se crede că aceste ruine au făcut parte din cetățuia Antonia.

Ceva mai departe e capela numită a Flagelațiunii, zidită pe locul unde se presupune că Christos a fost bătut.

Cazarma de infanterie care ocupă acum locul cetățuiei Antonia arată prima stațiune, s'au cel d'întai popas al lui Christos când trebuia să-și ducă crucea spre Calvar. Sunt 14 stațiuni și 1320 de pași până la Calvar. Însă de oare-ce Drumul Durerii e întrerupt pe aproape de capăt de ziduri noi, nu se poate urma așa cum fusese.

A doua stațiune e în fața cazărmei. Aici pus lui Isus crucea în spate. Găsim apoi, tot dreapta, marele institut de educațiune dirijat de surorile Sionului. Se află aici o bisericuță pe carel zid d'afară este arcul Ecce Homo. Arca d'afară a arcului avea pe d'asupra, până mai ac câțiva ani, un strat vechiu de ipsos cu diferite figuri. Stratul a căzut și când călugărițele Sionului l'au restaurat, s'a văzut că arcada ținea de ușă triplă, însă din ce epocă? Foarte probabil dintr-o vreme următoare morții lui Christos, oare-ce se văd acolo inscripțiuni grecești.

A treia stațiune se află la întretărirea străzii del Sitty-Marium cu strada ce se termină la poartă Damascului. O coloană ruptă arată locul unde Isus a căzut întâia oară sub greutatea crucei.

După câți-va pași dăm peste casa lui Lazăr iar ceva mai departe e a patra stațiune unde Isus s'a întâlnit cu mama sa. Drumul Durerii se confundă cu strada Tarik-el-Alam. La colțul străzii a cărei intrare este boltită, se află casa numită Reulul Bogătaș, împodobită cu mosaiciuri. O gară într-o piatră a zidului din stânga arată a cincea stațiune unde Simon Cireneanul a fost însărcinat să ducă crucea lui Isus. În fundul străzii o arcadă arată a șasea stațiune. A șaptea stațiune, unde Isus a căzut a doua oară, arată și loc anticel Porții judiciare.

Curînd apoi ajungem la un punct unde se încheie azi Drumul Durerii. Aici e a opta stațiune indicată printr-o gaură săpată în zidul monăstic grecesc Sf. Haralambie.

Pentruca să ajungem la a noua stațiune, trebuie să apucăm pe strada Damascului dela poartă Sionului. De aci, o ulicioară care se lasă la dreapta

ea extul ei definitiv în „Analele” Asociațiunii împotriva Martie și Aprilie a. c.

Astfel publicul nostru cult este astăzi de deplin orientat asupra scopurilor următoare cu aranjarea expozițiunii, cât și asupra modalităților în care se intenționează prezentarea stărilor etnografice și istorice-culturale ale poporului nostru.

Acest cadru în care se proiectează expozițiunea, este însuși un elocuent interet al importanței acestei întreprinderi fructuoase a „Asociațiunii” și astfel ar fi de prisos a o accentua din nou și la acest loc.

Atragem atențiunea ce itorilor nostri de astădată numai la acele părți ale programului, ce privesc secțiunile a căror înzestrare după natura lucrului se va putea face numai cu conlucrarea cercurilor largi ale publicului nostru cult.

Acestea sunt în primul rând *Expoziția istorică* și îndeosebi secțiunea de istorie politică și de istorie culturală. Cu privire la aceste secțiuni programa expoziției cuprinde următoarele înviațiuni:

(§. 45.) 1. *Istoria mai veche* (înainte de 1848). În acest despărțământ se vor expune: documente, diplome și acte, cari privesc istoria politică a Românilor din țară și a instituțiilor lor; portrete, scrisori și obiecte ale bărbatilor cari s'au distins pe acest teren.

(§. 46.) 2. *Epoca dela 1848*:

a) documente, acte și scrisori; îndeosebi ale conferențelor naționale și ale comitetului național;

b) portrete, scrisori și reliquii ale bărbatilor distinși din aceasta epocă;

c) tablouri, embleme, arme, distințiuni și uniforme dela 1848;

d) literatura referitoare la 1848.

(§. 48.) 3. *Istoria mai nouă*:

a) documente și acte mai importante, referitoare îndeosebi

1. la dietele dela 1863, 1865 și 1867—1891,

2. la conferențele naționale ținute dela 1869—1894,

3. la activitatea comitetelor naționale instituite dela 1881—1894;

b) portretele deputaților români din dietele dela Sibiu și Cluj și din parlamentul dela Budapesta (fără deosebire de partid);

c) reliquii de ale oamenilor politici mai însemnați din acest timp.

(§. 48.) Pentru înzestrarea acestei secțiuni se va face un apel public.

Obiecte de interes istoric din epocile înșirate, cari privesc îndeosebi bisericile și școalele, apoi viața comună și în fine chestiuni culturale, militare sau economice, se vor așeza în despărțămintele speciale, instituite pentru aceste ramuri.

(§. 49) Documente și obiecte cari privesc istoria culturală a Românilor din țară afară de cele referitoare la biserică, școală, literatură și științe, și la artele frumoase, cari se vor așeza în despărțămintele lor speciale, și anume:

1. documente și date referitoare la instituțiuni și societăți culturale române din țară, și (în sect. XXXV), expozițiile speciale ale acestora (Asociațiunea aradană și maramurășană, reuniunile de femei, reuniunile de lectură, societățile academice, cari toate vor fi invitate în special să participe la expozițiune);

2. mecenajii români, portretele și reliquii-le lor;

3. academicienii români (portrete și reliquii);

4. date statistice despre fundațiuni și fonduri culturale.

Dela sate.

Oravița rom., la 25 Maiu n. 1905.

Între bărbatii de inimă, cari au lucrat spre binele obștesc a fost și repausatul: Alexa Bogdan, proprietar și jude comunal în Oravița-română, care după un morb scurt dar grav, în etate de 61 ani spre durerea nespuse a familiei, conlocuitorilor și cunoscuților săi în 21 Maiu a. c. a adormit în domnul.

Ca bărbat tânăr și sărac, Alexă Bogdan, în urmarea diligenței și a spiritului său de întreprindere, alături și mână în mână cu soția sa Ecaterina, și-a agonisit stare materială bună respectabilă, iar prin purtarea sa morală, deamnă de imitat, și-a asigurat în șirul conlocuitorilor săi poziția cea mai distinsă.

La ajungerea acestei poziții onorifice a contribuit nespun de mult inteligența și agerimea sa de minte, simțul său de dreptate și inima sa cea nobilă și bună.

Pentru ușurarea calamităților și neajunsurilor la cari ajunsese poporul de rind în urmarea secetelor din anul trecut, repausatul. A. Bogdan s'a

apucat cu îndemn și inimă a solicita la locurile competente procurarea de bucate cu preț redus pentru oameni din loc și din împrejurime și nutreț pentru vitele lor. Și încă oamenii mai săraci nu au avut de fel ori numai în rate a putut solvi prețul bucatelor, a dat din al său propriu banii recerși la solvirea deplină a bucatelor și nutrețului de vite.

Se susține cu siguranță, că numai cu ocaziunea distribuirii bucatelor și nutrețului menționat și-a atras morbul de care — după operație la 6 zile a murit.

Adaugând cătră acestea și împrejurarea, că în aplicarea de a face bine celor lipsiți, nu arare ori a scos din primejdia licitării averile unor românași de al nostri; nu ne putem mira dacă a fost deplăns nu numai de aceștia, ci și de toți căli au fost primiți cu rară afabilitate ca oaspeți în casa repausatului, pururea deschisă și cuprinzătoare față de cel-ce l'a cercetat cu drag.

Stând lucrul astfel ușor ne putem explica cauza pentru care în mijlocul săptămânii și în timpul cel mai intens de lucru, la săvârșirea actului înmormântării lui A. Bogdan nu numai din loc ci mulți și din împrejurime au alergat cu mic mare să fie de față și prin petrecerea la mormânt ca amic, ca cunoscut ori neam să dea repausatului onorul cel mai de pe urmă.

În ziua de 23 Maiu a. c. la 2 ore după amiază la sunetul lugubru al campanelor dela ambele biserici românești, cortegiul se pune în mișcare spre biserică gr. cat. unde protopopul local Rev. Domn V. Poruți, cu ajutorul cântăreților din loc și jur, asociat de M. On, Domni preoți C. Strimbel, O. Madincea, A. Pop, V. Pascu, N. Beres și A. Popovici a efectuit serviciul funebrel prescriș; ear la finea acestuia prin o cuvântare acomodată, a făcut cu succes istoricul vieții de funcționar A. B., a scos în relief meritele acestuia atât pe terenul școlastico-bisericesc cât și pe cel public și social. Prin cuvinte alese a îndemnat apoi pe fiii săi sufletști a urma exemplului arătat de defunctul.

Însămănătatea și pietatea actului înmormântării l'au potențat în mod considerabil ambele coruri românești din loc: Lira (gr. or.) și Concordia (gr. cat.), cari cu o punctualitate și precizie rară, alternative, au executat cântările funebrele pe drum, în biserică și în cimiter.

Rămășițele pământești ale defunctului în mijlocul unei jale adânci s'a depus spre odihna vecinică în cimiterul din Oravița rom.

Memoria lui însă o va păstra și binecuvânta neconsolată familie, cunoscuții, prietenii și neamurile; cari nu vor înceta pentru sufletul lui nobil a se ruga Domnului sfânt, ca să fie așezat în ceata dreptilor.

Correspondentul.

me duce la ușa monastirei Coptilor, unde o coțoană băgată în zid, arată a noua stațiune, adică locul unde Isus a căzut a treia oară.

Celelalte stațiuni sunt în lăuntrul bisericii. A zecea, unde Isus a fost desbrăcat de haine, se află în capela de d'asupra a Calvarului pe locul însemnat cu un mosaic. A unsprezecea, unde Isus a fost restignit e în aceeași capelă, în fața altarului. A douăspre-zecea, unde Christos a murit pe cruce și trei-spre-zecea, a coborîrii de pe cruce, sunt arătate prin altare alăturate lângă cari se vede și stânca crăpată. A patru-spre-zecea stațiune e în Sfântul Mormânt.

VRABIA.

— Basn japonez. —

A fost odată un om bătrân pe care-l chema Romi și cu nevasta lui.

Bărbatul, care era din fire bun, îi plăcea să fie și să hrănească o vrabie.

Femeia, dimpotrivă, era aspră și rea.

Într-o zi, pentru-că vrabia ciugulise prin scrobeală, îi tae vârful limbi, deschise fereastra și o goni.

Când se întoarse bărbatul acasă și află ce se întâmplase se mâhni foarte mult.

— O! păsărica mea iubită! zise dânsul gemând. Pe urmă eși și se duse pe câmp, departe, departe, tot mâhnit și tot chemându-o: „O! mitică vrăbioară, unde ești? unde ești?”

În sfârșit, într-o zi o găsi la poalele unui munte.

Vrabia, cum îl văzu, se bucură foarte mult și îl băgă în căsuța ei, îi înfățișe familiei și-i zise:

„Să nu desprețuești găzduirea noastră! Suntem oameni, săraci dar te primim din toată inima!”

Romi, măgulit de primirea asta, primi bucurios să rămână și fu cinstit cum nu se poate mai bine.

Însă într-o zi Romi spuse că are de gând să plece.

Vrabia își lua rămas bun cu părere de rău, îi dete două coșuri de richiță și-l rugă să le ia în semn de iubire.

Unul din coșurile acestea se părea prea greu bătrânului, care avea să facă un drum lung. Luă pe cel mai ușor și porni spre casă după-ce mulțumi din inimă bunelor vrăbioare care-l arătară atâtă iubire.

Când se întoarse acasă femeia îi lua la ocări.

— Dar' bine, bătrân nebun, acum ai început să umbli hoinar? la spune ce ai făcut și unde ai fost de când ai plecat? îi zise dânsa răstită.

— Am fost la prietena mea vrabia și iaca ce mi-a dat... răspunse bietul om.

Și zicând vorbele acestea deschise coșul de richiță.

Când colo, ce să vezi?

Coșul era plin numai cu aur și argint. Bătrâna, care pe cât era de iute pe atâtă era și zgârcită, tipă de bucurie când văzu atâtă comoară și spuse că vrea să se ducă și dânsa să vadă pe frumoasa pasăre.

Întreabă pe bărbatul seu pe ce drum trebuia s'apuce și plecă.

— Bună ziua, dragă păsărică, zise baba când ajunse la locuința darnicei păsări; îmi pare tare rău că ne-ai părăsit și nu m'am putut ține ca să nu viu să te văd.

Vrabia se uită la dânsa fără să-i răspundă vre-o vorbă, nu o goni dar' o primi cu răceală; și când baba spuse să vrea să plece, păsărica nu-i ceru să mai rămână.

— Dar' nu-mi dai nimic spre amintire? îi zise femeia.

— Ba, da, răspunse păsărica.

Și-i dete două coșuri.

Lacoma babă luă pe cel mai greu.

Însă când îl deschise, eșiră din el lighioane mii cari se năpustiră pe ea și o chinură până ce muri.

Bărbatul seu luă de suflet un băiat bun și cinstit, și trăi ani mulți și fericiți.

I. S. S.

HAZ.

Între mușterii Văcăreștilor *)

— Oh, cumetre, dar unde ai fost de nu te-am văzut atâtă timp?

— Dar unde vrei ca să fi fost? La Văcărești!

— Si ce ai făcut?

— Nimic... Am găsit o hârtie de o sută.

— Și unde ai găsit-o?

— În portofoliul unui domn.

*) Temănită lângă București.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 2 Iunie 1905.

Din cauza sfintei sărbători de Sâmbătă, N-ru! proximi al ziarului nostru va apărea numai Luni la ameză.

— **Vrednici de osândă.** Gazeta dela Brașov în numărul său dela 1 Iunie n. scrie în primarticol următoarele:

„Este soiul bărbaților, cari se linguesc înaintea puternicilor zilei, fie că sunt din fire slugarnici, fie că sunt seduși de perspectiva de a face mai ușor carieră, adoptând vederile „patriotismului“ militant șovinist.

„Între aceștia, o spunem cu durere, se numără și actualul director al gimnaziului din Blaj. Pe lângă probele ce le-a dat în trecut, s'a avântat acum la idea de a trimite vre-o 20 elevi dela gimnaziul din Blaj să ia parte la concursul elevilor maghiari și să cânte cu ei cântecul lui Kossuth“.

Eată și corespondența ce a primit din Budapesta:

„Domnule Redactor! Afând din ziare, că în 28 și 29 Maiu se țin în Budapesta emulațiuni în gimnastica cu școlarii dela gimnaziile din țeară, curios să văd cum se prezentă viitorul națiunii maghiare, merg și eu spre locul de emulare. Lângă un grup de tineri, cari se retrăgeau în coloane cu stindarde, uniformati și împănați cu tricolorul maghiar: alb-roșu-verde, spre surprinderea mea vad mergând niște fete cunoscute de dascăli români. Nu-mi venia să cred, e realitate sau vis? Era un grup de 20 studenți dela gimnaziul din Blaj cu trei profesori al lor. Smeriți și blăjini mergeau și ei cu convoiul, ducând un stindard în formă de prapor. Se vedea de pe fețele lor, că sunt aduși cu sila.

„Sărmanii de noi! mi-am zis. Oare ce caută Blajul la acest tîmbălau „patriotic“? Amărit în suflet aflu, că numai de aici, dintre toate școlile naționalităților nemaghiare, au fost trimiși acei tineri să ia parte la manifestația maghiară. După informațiunile mele, manevra aceasta umilitoare a înscenat-o directorul gimnazial Hosszu.

„Saracă biserica unită, până când vet răbda să fi trasă în astfel de jocuri detestabile de căură aceia, cari în vremurile grele de azi și-au pierdut par'că înțelegerea despre misiunea ta în mijlocul poporului românesc!“

— **Dieta ungară** a ținut Luni ședință prezidată de I. Justh. Încă înainte de deschidere s'a răspindit șvonul despre uciderea în duel a contelui Keglevich prin deputatul Hencz Károly. Președintele a parentat pe nenorocitul conte care împlinise 65 ani. A vestit apoi că br. D. Bánffy abize de mandatul din Papa și rămâne pe lângă mandatul din Seghedin. S'a ales apoi comisiunea de emigrare (31 membri). A urmat desbaterea propunerii lui Francisc Kossuth asupra tarifului vamal autonom. Francisc Kossuth și-a motivat propunerea. Pentru propunere au vorbit deputații Lazar Pal și I. Markus, contra propunerii ministrul Carol Hieronymi.

— **Noul guvern sîrbesc.** După cum se anunță din Belgrad, crisa ministerială s'a sfîrșit. Șeful radicalelor Liubomir Stoianovici a prezentat regelui următoarea listă: ministru președinte și ministru de interne Liubomir Stoianovici; ministru de finanțe Dr. Milan Marcovic; ministru de justiție Nicola Nicolici, ministrul comunicațiunilor Vladimir Todorovici, ministru de comerț Ivan Pačevici, ministru de război Mihail Zsivkovic. Regele a primit lista ministerială. Noul guvern radical va disolva scupcina și va face alegeri nouă. Partidul radical moderat se pregătește de alegeri.

— **Din Cernăuți** se scrie: La adunarea Românilor, ținută aici, s'a decretat unirea partidului liberal și conservator român. Adunarea insistă ca președintele băncii țării să fie un Ro-

mân. S'a votat o moțiune în care se exprimă încredere în deputații români și s'a hotărât apariția unui ziar, care să fie organul partidelor române unite.

— **Răspuns.** Ni-se fac întrebări privitoare la dantisti din Arad, din mijlocul cărora în ultimele luni s'au scris unele și altele.

Nol în aceste discuțiuni nu ne amestecăm. Ci ne mărginim a constata, că Dr. Victor Graur este nu numai dantist iscusit, care a învățat la Paris, ci și singurul medic care s'a specializat în dantistică și despre care numai cu laudă am auzit vorbinduse. Am vizitat înșine atelierul său, aranjat după toate cerințele moderne, și numai recomandă îl putem pentru abilitatea și promptitudinea sa.

— **Reuniunea învățătorilor români** dela școalele poporele conf. ort. din protopopiatele Aradane I-VII convoacă conferința a II. din an adun c. pe Sâmbătă 28 Maiu (10 Iunie) a. e. la școala de fete din comuna Pecica-română.

— **Geamie turcească în Constanța.** Ziarul „La Roumanie“ publică un comunicat oficios, în care se arată motivele, ce au condus guvernul actual român de a da Sultanului și Turciei un gaj de toleranță și simpatia României, mulțumindu-le astfel pentru marele act de justiție săvârșit față de Românii macedonenii. Și România a crezut că numai un edificiu religios va putea simboliza cum se cuvine stima și simpatia profundă a României. De aceea guvernul a decis a ridica o geamie turcească în Constanța, marele port maritim deschis spre Orient. „La Roumanie“ încheie astfel:

„Un pact a fost credincios observat de către Turcia suverană față de cele două principate vasale. Dunairea a format în tot-deauna o frontieră între pământul musulman și cel român. Nici odată o moschee turcească n'a fost ridicată pe țărmul român. Ei bine, timpurile s'au schimbat: și nu numai, că România liberă n'are a mai ținea seamă de această susceptibilitate, în același timp politică și religioasă a strămoșilor, ei fericită de a poseda și păstra între cetățenii ei această bravă populațiune musulmană și doritoare de a onora probitatea ei, ea vrea ca o mare geamie ridicată cu cheltuiala statului să fie așezată la vederea tuturor pe un promontoriu din Constanța, pentru-ca călătorul, care se va apropia de țărmurile române, să îmbrățișeze cu o singură privire de ochi, cupolele bisericilor noastre și minaretele acestei nouă moschee, ce se vor ridica spre cer, spre a glorifica pe același unic Dumnezeu, adorat în mod diferit, spre a afirma apoi unirea tuturor cetățenilor României și spre a fi o mărturie viuă a recunoștinței rasei române față de Sultanul Abdul-Hamid“.

Un proces senzațional în Italia. Un proces senzațional, procesul Muri-Bonmartini, se desbăte acum în Italia, înaintea Curții cu juri din Turin. Acest proces care pasionează până la patimi nu numai opinia publică din Italia, ci din întreagă Europa civilizată, are ca eroină principală pe Linda Murri, acuzată că a ucis, împreună cu fratele ei Tullio, pe bărbatul ei contele Bonmartini. Ziarele, cari au luat aceasta acuzare, drept bună, au poreclit pe Linda fiica unui profesor universitar din Bologna, bestia blondă. Un grup de savanți italieni, mișcați de pasiunile cari au transformat pe Linda în acuzată, au făcut în afară de judecătorul de instrucție, o anchetă asupra acestei afaceri senzaționale. La rezultatele acestei anchete s'a alăturat și d-ra Paola Lombrosa, fiica cunoscutului savant din Turin. D-ra Lambroso publică asupra acestei curioase afaceri un foarte interesant articol, pe care am crezut nimerit să-l reproducem aci:

Procesul Murri-Bonmartini, spune d-șoara Paola Lambroso, care sa judecă acum înaintea Curții cu juri din Turin, ține publicul într-o extraordinară încordare. Publicul a crezut până acum orbește tot ceea-ce a susținut instrucția judiciară și fantazia ziarelor, și și-a închipuit că e vorba de o crimă obicnuită, largă, comisă de Tullio Murri, cu ajutorul a doi complici, medicul

Sechi și amanta lui Roza Bonetti și inspirată de un fel de Mesalina modernă — Linda Murri, care a condus în secret toate itele afacerii.

Toate acestea, publicul le a crezut cu ușurință. Acum însă când afacerea a ajuns în fața Curții cu juri, s'a văzut cât de departe e realitatea de închipuire. Toată lumea a început să se convingă că în drama aceasta sunt în joc altele, interese și alte elemente de cum s'a crezut la început și cari sunt de cea mai mare însemnătate pentru cunoașterea afacerii.

Dar' să recapitulăm faptele și să arătăm cititorilor pe principalii eroi ai tragediei.

În noaptea de 28 August 1902, contele Bonmartini a fost găsit mort în locuința sa. În primul moment s'a crezut că e vorba de un omor întâmplat în cursul unui rendez-vous de dragoste de oare-ce contele era cunoscut ca un mare amator de femei; în curând însă un membru al familiei Murri Tullio Murri — fu denunțat ca autor al crimei.

Tatăl lui Tullio, profesorul Augusto Murri, fusese acela care denunțase pe propriul lui fiu, dar' ziarul c'erial „Avenire d'Italia“ a început imediat o campanie de calomni al așa de violentă încât Linda Murri fu și ea arestată.

Cu toată disperarea ei și nevinovată și cu toate că fratele ei, Tullio, nu înceta de a spune că el singur e vinovat, că el singur a făcut omorul, Linda, soția contelui ucis, fu totuși prestată. Și, în curând toată furia judecătorului de instrucție și a ziariștilor, se revarsă asupra ei: opinia publică crezu ceea-ce spuneau ziarele.

Acuzarea care s'a ridicat contra ei e înspăimântătoare: complicitate cu precugetare la omor. Contesa trăise timp de trei ani despărțită de bărbatul ei, apoi se hotărâse abia cu patru luni înainte să șază iar cu dânsul — dar aceasta fu luat drept o dovadă că a plănuit moartea lui, pentru-că voia să-l aibă mai ușor la îndemână pentru ea, împreună cu fratele, el cu amantul ei, dr-ul Sechi, cu cameriera ei Rosina și cu alții, să-l poată omori mai lesne.

Procesul va arăta ce este adevărat.

— **Se caută spre cumpărare 9 buc. acții** de ale institutului de credit și economii „Timișana“ din Timișoara. A să adresați administrațiunea ziarului nostru, comunicând și prețu vnzării.

— **Anunț.** Recomandăm cu căldură atelierul de tâmplărie, sculptorie și strungărie al firmei Ion Cotirlă și fiul din Oravița, în care se confecționează temple, strane, jeturi, chivoturi, răpizi și tot felul de utenzilii bisericesti cu prețuri moderate și pe lângă garanță desăvârșită.

— **Spităria C. Balassa** cheazăște, că laptele de castraveți al lui Balassa cu efect admirabil și veritabil englezesc, care a fost pus în circulație, nu e de loc stricacios feții. De probă numai odată să-și comande damele noastre laptele de castraveți al lui Balassa și se vor convinge, că acest mijloc de înfrumșetare delatură imediat pistrul, pete, spuse și alte necurătenii ale feței, face fața lucie, tină și rumenă. Un flacon 2 cor., apoi săpun veritabil englezesc de castraveți 1 cor., pudră 1 cor. 20 fil. Se poate procura în ori-ce spiterie. Depositul principal în Arad: Spiteria Földes Kelemen, drogheria Vojtek și Weisz.

ULTIME ȘTIRI.

Atentat cu bomba.

Paris, 1 Iunie. Pe când regele Alfonso al Spaniei, care petrece de trei zile aici, se ducea dela Operă spre casă, azi noapte după 12 ore, un necunoscut a aruncat o bombă spre trăsura sa. Bomba a făcut explozie, dar pe rege nu l'a atins, ei rănii au fost mai mulți călăreții cari însoțeau trăsura regală, după-cum e rănită și o femeie și doi copii.

Numai atunci ne îmbrăcăm ieftine și bine, o o o IN PROVINCIE se TRIMET MUSTRE o o o dacă materia pentru haine bărbătești o cumpărăm din magazinul de postavuri KIZ materie pentru un costum întreg din postav de lână curată, negru și colorat fl. 6—30.

504

o o o ARAD, Szabad-ágtér 17 — PÉCS. Kirá'y u 1 o o o

LEICHER și FLEISCHER.

Institutul Oteteleşanu.

Cu începerea viitorului an școlar 1905—se vor primi șase-spre-zece elevi în Institutul de fete dela Măgurele fundat de Ioan Oteteleşanu și înființat de Academia Română, înaltul Patronaj al Majestății Sale Rege-carora li se vor da, conform dispozițiunii de prezentare a răposatului fondator, o creștere și instrucțiunea cuvenită unei „bune de familie, fără pretențiuni sau lux“.

Cursul va fi de cinci ani de studiu și unul de practică. În acest timp elevele vor avea toate condițiile în Institut și nu vor putea părăsi în tot intervalul de șase ani, afară de caz de forță majoră.

Sunt admise în Institut copile născute din părinți români săraci, pe deplin sănătoase, cari la 5 August 1905 au împlinit 12, dar încă nu au împlinit 15 ani, au pregătirea ce se da în școalele din România și au obținut la terminarea cursului primar cel puțin media 7. Cănd însuși cu clase secundare au să prezinte certificate de clase secundare, având media cel puțin 7.

Se admit dispense de nici un fel. Două surori sau două vere primare nu pot fi în Institut.

Părinții elevelor ce vor fi primite în Institut pot să-și ia ficele de sfintele sărbători pe timpul vacanțelor în familie, și Din acest timp își conservă dreptul de a le da ori nu elevelor să petreacă în familie de vacanțe.

Părinții aspiranților ori reprezentanții le acestora au să trimează — până la 5 August 1905 — cererile însoțite de act de naștere, act de vaccinație, act de paupertate, în care să se arate și numărul copiilor, și atestat școlar de terminarea claselor primare la Academia Română (calea Victoriei Nr. 135), pentru comisiunea Fundațiunii Oteteleşanu, care examinând și luând informațiunile mai sus precizate, va cuprins la un examen de primire, prin care va constata gradul de pregătire în ceea ce privește citirea și scrierea, analiza etimologică și sintactică, cele patru operațiuni aritmetice și istoria literaturii.

Concurențele cari nu sunt din România și fără examen de primire, în virtutea lor obținute în școalele similare din pașii au să trimită la Academia Română, până la 5 August, cererile însoțite de acuratețea mai sus precum și de un atestat.

Rezultatele examenului se vor supune la o comisie cu toate actele printr'un raport Auzului Protector al Academiei Române Majestății Sale Regelui, căruia îi aparține a decide la privința primirii.

Examenele se vor începe în localul Academiei la 7 Sept. 1905, ora 8 dimineața.

Cu începerea dela 16 August părinții pot trimite actele de naștere, de vaccinație și de studii cari au înscris copilele.

București, 9 Maiu 1905.

Academia Română.

II.

4. Reflectanții cursului au să se anunțe cel puțin până în 11/24 Iunie a. c. la adresa: dl. I. Vidu, învățator în Lugoj (Krássó-Szörény m.); și de odată cu anunțarea să trimită și taxa de 20 cor. (douăzeci coroane) ca taxă de înscriere tot la adresa de sus.

5. Participanții au cuartir gratuit la internatul fundațiunii „Dr. Liviu Marcu“ având numai să-și aducă: o perină, un iorgan (plapomă), un ciarsaf (lepedeu) și două ștergere. Tot aici au alimentarea și serviciul pe lângă taxa — plătită înainte — de 30 cor. (treizeci cor.) pe întreg timpul instrucției.

6. Instrumentele auxiliare vor fi: violina, flautul și harmoniul. Cei ce au deja violina și flaut să le aducă cu sine.

7. Alți dirigenți de coruri, deși nu sunt învățatori pot să ia parte la acest curs dacă posed ceva cunoștințe muzicale.

Notă: Cursul se va ține numai la cazul când se vor anunța cel puțin 20 participanți până la termenul fixat (11/24 Iunie). Dacă nu s'ar anunța 20 de inși, — atunci în ziua de 11/24 Iunie, cei anunțați vor fi avizați și vor primi taxele de înscriere prin poșta.

Dr. George Popoviciu,
protopresbiter.

Ioan Vidu,
învățator.

Modistărie română!

An onoare a atrage atențiunea damelor române din loc și provincie asupra

Atelierului de modă

ce l'am deschis în strada Déak-Ferencz Nr. 4 în care pun la dispoziția damelor române mare asortiment de pălării gata din Paris pentru dame și copile cu prețuri foarte modeste.

Primesc și servesc prompt și ieftin transformări și decorări a tot felul de pălării de dame pentru toate anotimpurile conform modelor celor mai nouă.

Cu stimă:

Agatia Ursu.

Bibliografie.

Au apărut:

„Vasile Cârlova“, studiu istoric-literar de Dr. Ioan Rațiu, profesor în Blaj. A apărut în tipografia seminarului archidiecezan din Blaj și costă 1 coroa. Carte bună și de folos pentru toți cari se interesează de trecutul poeziei române și de poezii din epoca începutului acestei poezii, între cari locotenentul Cârlova, elegistul Tergovistei, scrie pe la sfârșitul acestei epoci (n 1809, + 1831) și ocupă loc între cei mai de frunte. Suntem convinși că cei cari își vor procura cărticica aceasta și o vor și citi, nu le va părea rău pentru coroa. dată pe ea.

În ultimele numere ale bibliotecii pentru toți, pe care o publică librăria Alcalay din București a apărut prima parte scrisori către V. Alexandri de Ion Ghica. Marea ediție a acestor scrisori, publicată acum câți-va zeci de ani, epuizându-se, „Biblioteca pentru toți“ și-a impus reale sacrificii spre a da la lumină o ediție nouă, completă, și având avantajul de a costa incomparabil mai puțin ca prima ediție.

Între toate lucrările publicate până acum de „Biblioteca pentru toți“, scrisorile către V. Alexandri de Ion Ghica, fac poate lucrarea a cărei popularizare este cea mai meritoasă, întrucât nu multe din lucrările noastre literare ating importanța prețioasei colecții de documente literare, artistice, științifice, politice, economice și sociale ce o are nemuritoare lucrare a lui Ion Ghica.

Publicarea ei într-o ediție estină, la îndemâna tuturor românilor, constituie o adevărată popularizare a unei lucrări care prin autorul ei, prin timpul și chipul în care a fost scrisă, prin patriotismul care încălzește fie-care pagină a ei stă în fruntea literaturii românești.

Scrisori către V. Alexandri de Ion Ghica, vor forma trei volume, a câte 60 bani, din „Biblioteca pentru toți“.

Acum a apărut primul Volum cu Nr. 224-

225, și Volumul II sub Nr. 226 227, iară Volumul III va apare în curând.

Comandele se fac la adresa Librăriei editoare, care expediază franco contra valorii primite în mărul poștale.

ECONOMIE.

Arad, 1 Iunie.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

— Cota oficială pe ziua de 31 Maiu. —

Incheierea la 12 ore:

Grâu pe Octombrie 1905 (100 clgr.)	16'36—16'38
Secară pe Octombrie	13'34—13'36
Orz pe Octombrie	11'34—11'36
Cucuruz pe Iulie	14'70—14'72
Cucuruz nou 1906	11'28—11'30

Incheierea la 5 ore:

Grâu pe Octombrie 1905	16'28—16'30
Secară pe	13'16—13'18
Ovăs pe Octombrie	11'28—11'30
Cucuruz pe Iulie	14'70—14'72
Cucuruz nou 1906	11'26—11'28

Piața din Arad.

S'au vândut:	(100 klg.)
580—650 măi metrici grâu cor.	17.00—17.40
320—340 „ „ cucuruz „	15.10—15.30
Seminare nominală: secară:	14.68—14.70
„ „ orz:	14.60—14.80
„ „ ovăs:	13.60—13.80

Piața din Aradul-nou.

S'au vândut:	
300—340 măi metrici grâu cor.	8.40—8.60
180—250 „ „ cucuruz „	7.40—7.50
Seminare nominală: secară	7.00—7.10
„ „ orz:	7.20—7.30
„ „ ovăs:	6.70—6.80

Bursa de bucate din Timișoara.

Grâu: 70—100 klg.	Cor: 16'20—16'30
„ 80— „	„ 17'30—17'40
Secară: 100 „	„ 14. — 14'10
Orz: „	„ 13'80—14. —
Ovăs mercantil 100 klg.	„ 13'40—13'50
„ cernut „	„ 13'20—13'40
Cucuruz vechiu „	„ — — — —
„ nou „	„ 14'80—15'90

Prețul alcoolului în Arad.

Alcool rafinat în mare	cor. 158.—
„ „ „ mic	„ 160.—
„ brut „ mare	„ 156.—
„ „ „ mic	„ 158.—

Tirgul de porci din Köbauya.

De prima calitate ungară: Bătrâni grei părechea în greutate peste 400 chlgr. 132—134 fil.; bătrâni mijlocii, părechea în greutate 300—400 chlgr. — fil.; tineri grei în greutate peste 320 chlgr. 140—141 fil.; Calitate sârbească: grei, părechea peste 260 klg. 139—140 fil.; mijlocii părechea 240—260 chlgr. greutate 138—139 fil. Ușori până la 240 kgr. 137—138 fil.

Redactor responsabil: Sever Boan.

Editor-proprietar: George Nichia.

Concurs.

Pentru postul vacant de contabil, la institutul de credit și economii „Mureșanul“ se escrie concurs până în 21 Iunie n. a. c. în următoarele condițiuni.

1. Salar fundamental pe an 1600 cor. cu posibilă creștere;

2. cuartir în natură în casa institutului;

3. tantiema statutară.

Dela recurent se recere: calificația școalelor comerciale, și să dovedească, că este capabil, să conducă independent contabilitatea dublă.

Postul are să-l ocupe la 1 Iulie n. a. c. Maria-Radna, în 31 Maiu 1905.

Diracțiunea.

Le muzica pentru învățătorii dirigenți de coruri.

Oficiul protopresbiterat român din Lugoj.

Oficiul protopresbiterat român din Lugoj înțelegeră cu dl Ioan Vidu deschide curs de muzică vocală pentru învățătorii dirigenți de coruri. Aceia cari voiesc să participe la acest curs, au să se conforma următoarelor:

I.

Cursul se începe la 18 Iunie (1 Iulie) 1905, și dura o lună de zile, adică până în 18/31 Iulie a. c.

Prelegerile vor fi ținute de dl I. Vidu, învățator în Lugoj.

La finea cursului, — oficiul protopresbiterat va extrada fie-cărui frecventat certificat de frecvență și capacitate.

Chioșcul din parcul Baross!!

Duminica d. a. dela ora 5—8
♣♣ în terasa chioșcului ♣♣
musică țigănească

înghețată, cafea rece, beuturi reci și calde, bere de Kőbánya, vinuri de podgorie, ape minerale, șampanie, cognac, lipueruri și tot felul de bauturi spirituoase; dejunuri și oșine în fie-ce timp. Marea sală a chioșcului, o pun gratis la dispoziția societăților

Cu stimă

WOHLGEMUTH SÁNDOR.

Singurul loc azadan de recreare.
In fie-ce Joi e musică de piață.

Chioșcul din parcul Baross!!

DOCTORUL ALEX. M. POP

specialist în medicina internă;
consultă zilnic dela 8—12 a.m.
și dela 3—6 p. m. — în

BAILE HERCULANE
(HERCULESFÜRDŐ)

P o f t i ț i

a privi magazinul meu, în care au sosit deja toate noutățile saisonului de primăvară și vară.

Atelierul de croitorie bărbătească al lui

Henric Schäffer

ARAD, Piața Andrassy. (Casa Bing)
Nr. telef. 208. 455

Deschidere de atelier DE LĂCĂTUȘERIE.

Am onoare a aduce la cunoștința p. t. publicului, că am deschis cu aranjament modern în Flórián-u. 6/e sz. un atelier de lăcătușerie artistică și pentru construcție.

Pot efectui tot ce cade în bransa asta: asortarea edificiilor, pregătire de cămine, instalare de fântâni cu pompe, firmelor le recomand portalurile mele, repariez iute și convenabil.

Pricipiul meu e prețuri solide, serviciu prompt și consciențios, prin ceea ce vreau să câștig sprijinul binevoitor al p. t. publicului.

Rugându-me pentru sprijinul p. t. publicului român

cu distinsă stimă:

Spanlang János,
lăcătuș.

O farmacie

568

într'un centru românesc cu o circulație mare e de vânzare. Informațiuni mai detaliate se pot afla la administrația „Tribunei”.

In cancelaria subserisului se caută un candidat de avocat

cu praxă

care e în stare să-mi conducă cancelaria, sau un jude pensionat, pe timp mai îndelungat.

Făgăraș, în 28 Maiu 1905.

D. Nicolae Șerban

avocat.

Sfoară pentru vii.

Magazinul industrial Erdélyi és Bácskai
Reich B. Károly fiul și Comp.

Saci ptu bucate. PONEVI

Sfoare pentru tutun și
funii pentru economii.

Materii pentru tapetări se poate
căpata soiul cel mai bun.

Sfoară pentru vii.

Telefon 96.

Motori „PUCH”

2¹/₂ — 3 HP.

PUCH: Naumann — Germania și
Premier Helical biciclete

Mașini de cusut:

Pfaff, Naumann, Kayser, Singer,
cu prețuri convenabile, cu garanție și condiții favorabile de plată se pot căpata la

Hammer Vilmos,

fabricant de lucrări tehnice-electrice

— A r a d, Szabadság tér 7. —

Mare atelier special de reparație

GORON GYÖRGY

văpsitor de odăi și colorator

ARAD, BOCSKAI-TÉR 3. SZÁM.

Cu prețuri moderate efectuează
văpsiri de odăi, colorări
și tapiserii de odăi
dela cele mai simple până la cele mai pompoase.

Bogat asortiment de tapete din patrie și străinătate și tapiserii pentru odăi.
Comande din loc și din provincie se efectuează conștientios.

Cu stimă

Goron György

văpsitor și colorator

ARAD, BOCSKAI-TÉR 3.

Prăvălia de ferși deosebite instrumente

FRATILOR BERTA

(Berta Testvérek)

Arad. Andrassy-tér 2.

Telefon 386.

Telefon 386.

Deposit bogat în fer și mărfuri de metal, diferite instrumente, în ferărit pentru moli și edificii, cuptoare de fer de Nadrág Meiding de primul rang Mașine (sparhe) pentru bucătării de Olanda elegante, specialitate pentru economia de casă, dulapuri pentru ghiață.

Arme Ferlah și Piper, puște pentru vânătoare, Mopopol de vânzare a consilor de oțel, rabad Bēla și a pompelor de stropit, nenorosporel pe lângă o garanție de 10 ani, Instrumente de verit etc. Foarfece enleze, Solingene veritabile, finuri și briciuri.

Deposit exclusiv „AHOI”

Pe seama ținuturilor sud-ungare uncul deposit al lustrului de argint VENUS pentru cuptoare.

Comandele de provincie se efectuează pentru prețurile ieftine de zi.

Cine

merge la stația balneară

are ori în vilegiatură

să dea o cine destul de

și alte requisite de scris, fiindcă în strepe bani scumpi capătă dese-ori material ră

Bilete de vizită

așiderea, să-și tacă accă din desul, fiindcă ca neintrerupt are lipsa de ele.

De cum-va cunoaște arta fotografiei ori voește s'o învețe, poștească a cumpăra

Mașină de fotografiat

cu toată ga-nit-ra ei, ieftină și bună Eternizarea prin fotografare a frumoaselor ținuturi romantice, ori evenimente, ne ofer distracția cea mai plăcută.

Introducere în arta fotografiei

Hârtie de scrisori:

Margaret Mill,

Adria,

Myrtle Mille ș. m. d.

Bilete de vizită

Mașini de fotografiat

Se pot cumpăra cu prețuri convenabile

Bloch II.

prăvălie de hârtie, tipografie și magazin de articole fotografice.

IOSIF HEGEDŰS

Cronometrar, Clasornicar și Gluvers

Arad, piața Boros Béni 10.

Magazinul societății din Ungaria a

bričanților Glashutten din Elveția. Esclusiv

singur. Clasornice cu precizie.